

POSEBNA IZDAJA PO PRAZNIKU

SLAVJE KAKRŠNEGA V DOLINI ŠE NI BILO

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

15. oktober 1971 — Leto VII. 17 (148) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

Saleška dolina je v teh dneh praznovala svoj občinski praznik in obenem tudi 30. obletnico vstaje slovenskega ljudstva • Praznovala ga je slovesno v pričakovanju novih delovnih dosežkov in s prepričanjem, da bo jutrišnji dan še lepši.

V vseh krajih velenjske občine smo naš praznik slovesno proslavili. Dostojno smo se poklonili spominu na veliki 8. oktober 1941, dan ko so borci treh partizanskih čet prvega Stajerskega bataljona napadli Šoštanj in ga osvobodili. Povsod, kjer koli smo ta dan počastili, je bilo praznično in veličastno vzdušje.

Občinski praznik smo začeli v delovnem vzduš-

ju; 5. oktobra je predsednik občine Nestl Žgank povabil na razgovor predstavnike delovnih organizacij, krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij. Na posvetu so spregovorili o gradnji objektov družbenega standarda in podprli delo upravnega odbora sklada za negospodarske naložbe. Menili so, da morajo biti vsa prizadevanja še naprej usmerjena v korist

delovnega človeka. Rezultati, ki smo jih v preteklosti dosegli v velenjski občini, so veliki in je prav, da nas še naprej združujejo. Ker je predsednik velenjske občine Nestl Žgank gonilna sila pri razvoju občine in stalno krepí samoupravo občanov, so mu na posvetovanju izročili darilo, z željo, da bi se še naprej prizadevno loteval nalog na

področju razvijanja družbenega standarda.

• NAJVEČ NOVEGA NAMENJENO MLADIM

V sredo, 6. oktobra popoldne je Ivo Jamnikar, ki je že več let predsednik gradbenega odbora, izročil namenu 6,5 kilometra dolgo cesto od Savineka do koč na Paškem Kozjaku. Predsednik velenjskega planinskega društva Peter Ficko je ob tej priložnosti povedal, da se je uresničila dolgoletna želja domačinom tega področja in planincem. Z novo cesto bodo lahko uspešneje

zgradili načrtovane objekte turističnega rekreacijskega centra na Paškem Kozjaku, cesta pa bo tudi preprečila propad kmečke kulture in zavržla odseljevanje ljudi.

V Velenju so v četrtek, 7. oktobra najprej odprli novo poslopje otroškega vrteca, zatem pa tretjo osnovno šolo. V vrtec bodo lahko sprejeli 210 malčkov. Zdenka Slomšek, ki je govorila ob tej priložnosti, je povedala, da smo vrtec zgradili s skupnimi napori in s sredstvi občanov. Tanja Dimitrijevič, 6-letna varovanka vzgojno varstvene ustanove, je zatem simbolično odveza-

la trak in odprla vrata novega otroškega vrteca v Velenju.

Nadvse slovesno pa so v Velenju otvorili tretjo osnovno šolo, ki so jo zgradili v šolski četrti. Na otvoritvi se je zbralo več tisoč mladine in občanov, zbranim pa je spregovorila Hermina Klančnikova. S poukom bodo v novi šoli začeli 2. novembra. Mladina je vesela sprejela novo osnovno šolo in pripravila ob otvoritvi pester kulturni spored.

8. oktober, dan vpada prvega Stajerskega bataljona v Šoštanj, je tudi krajevni praznik mesta. Letos so v spomin na ta dogodek imeli žalno slovesnost pri spomeniku talcev. Dva dni po uspelem partizanskem napadu je okupator pripeljal iz mariborskih zaporov 10 talcev in jih v Šoštanju ustrelil. Nemci so s tem hoteli zmanjšati odmev napada na Šoštanj in preplašiti zavedno slovensko prebivalstvo.

(Dalje na 8. strani)

**PRAZNIK
NAS VSEH,
BIL JE
TA NAŠ
8. OKTOBER**

GOVOR FRANJA KORUNA NA OSREDNJI PROSLAVI V VELENJU

ŠALEŠKI DOLINI SMO DALI PEČAT
SOCIALISTIČNE REVOLUCIJE

Pred tridesetimi leti so nočno tišino v okolici Šoštanja in v Šoštanju presekale partizanske puške in mitraljezi. Odjeknila je detonacija v Penku. Prišel se je napad na Šoštanj.

To je bil prvi napad na neko mesto v Sloveniji. Ta akcija je odjeknila v vsej Šaleški dolini in širom Slovenije. Revolucija je tako že na samem začetku prebudila Šaleško dolino. Zato smo dogodek iz slavne zgodovine naše osvobodilne borbe in socialistične revolucije obrnili na Šaleške doline izbrali za praznovanje našega občinskega praznika.

● CENIMO IN
SPOŠTUJEMO NAŠO
REVOLUCIJO

Krvav je bil davek naše revolucije in v njem ima tudi naša dolina velik in pošasten delež. 676 talcev, padlih junakov v gozdovih in žrtev v taboriščih. Med njimi mnogo mladih ljudi, ki so komaj začeli živeti, pa so, ne zase, temveč za svojo domovino, položili življenja za našo svobodo.

Vsem tem danes odkrivamo veličasten spomenik v večni spomin in v opozorilo vsem nam in bodočim generacijam, kako se je treba boriti in žrtvovati za svojo svobodo. Naša revolucija je bila krvava, vendar uspešna. Uspešna, ker si je v njej naš narod pisal sodbo sam. Naša revolucija je revolucija, ki opozarja, je revolucija, ki živi v nas, ki mora biti prisotna v vseh naših dejanjih, vseh naših prizadevanjih za napredek in razvoj. To je revolucija, ki traja in ne more umreti, ker je v srcih naših ljudi, ker je vtkana v naše delo, v naš včerajšnji dan in v našo prihodnost. Ker tako cenimo in spoštujemo našo revolucijo, ker živimo v njej, se bomo odločno uprli vsem poizkusom, pa naj pridejo od kjerkoli, po obrezvrednotenju največja naših dni slovenskega in vseh jugoslovanskih narodov. Takšno zagotovilo daje mo delovni ljudje in občani naše doline tudi danes naši socialistični družbi.

Zakaj smo tako odločni v spoštovanju pridobitev revolucije? Zakaj v naši dolini to znova in

znova poudarjamo? Zato, ker se je Šaleška dolina rodila v revoluciji. Naša dolina je rezultat naše revolucije. Poglejmo okrog sebe in priključimo si v spomin preteklost. Samo odkriti sovražniki nočejo videti naših dosežkov. Dolina ima danes enkrat več prebivalcev kot leta 1945. Odrli smo 13 tisoč novih delovnih mest. Zgradili smo preko štiri tisoč novih stanovanj. Proizvodnja je stekla v 16 novih delovnih organizacijah. Zgrajenih je bilo 7 novih šol, obnovljenih preko 10 šol, šolskih in varstvenih ustanov, kulturni dom, delavski dom, zdravstvene ustanove, čez 100 km novih cest, lokalov ter drugih objektov. Danes je v Velenju preko 5 tisoč kvalificiranih in visokokvalificiranih delavcev, preko tisoč ljudi z visoko in višjo izobrazbo.

Spremenili smo podobo doline, dali smo ji pečat revolucije, dali smo ji napredek in zagotovili smo njen razvoj.

● PRAZNIKI NISO
ZGOLJ
MANIFESTACIJE

Po vojni se pogosto vračamo k vojnim spominom. In kajpak tudi k dogodkom. Mnoge praznujemo v naših vaseh, krajevnih skupnostih in mestu. Ti prazniki niso navadne manifestacije. Nasprotno. Pregledajmo. Vzemimo naš današnji praznik. To niso oddolžitve, slavlja brez vsebine in akcije. — Ne! To so slavnostni pregledi, priložnosti, da nekaj novega vključimo v življenje, za trenutek obstanemo in pogledamo naprej.

Kako smo dosegli rezultate? Kdo jih je dosegel? Dosegli so jih naši rudarji. Njihovim naporom so se pridružili usnarji, delavci termoelektrarne, kmetje z vse naše okolice, intelektualci, vsi naši delovni ljudje. Tej močni armadi zavestnih graditeljev socializma v Šaleški dolini so se ob našem razvoju pridruževali vedno novi in novi.

Tu je kolektiv Gorenja, Vegrada, tu so kolektivi drugih delovnih organizacij, šol, ustanov

itd. Našo dolino so gradili ljudje, ki so tu bivali že prej, še več pa je bilo tistih, ki so v povojnem obdobju prihajali v naše mesto. Prišli so iz vse Slovenije, iz vse Jugoslavije.

Tu smo danes zbrani v prepričanju, da je naše delo v povojni graditvi doline rodilo velike sadove. Prepričani smo, da smo ustvarili solidno osnovo za našo bodočnost. Vsa obdobja v povojni graditvi doline so svetla in pomenijo vsako zase in vsako na svoj način velik prispevek socialistični izgradnji samoupravne Slovenije in Jugoslavije.

Koliko ur prostovoljnega dela, koliko materialnih prispevkov, koliko težkih odločitev so sprejemali delovni ljudje doline za to kar danes imamo.

Danes in na tem mestu moramo še enkrat potrditi, da je mogoče premagati vse ovire, če delovni ljudje delajo z zavestjo, da ustvarjajo zase in za bodoča pokolenja. Šaleška dolina je temu živ primer. Šaleška dolina s ponosom in uspehi praznuje danes 30-letnico revolucije jugoslovanskih narodov.

Tovarišice in tovariši, bodimo ponosni na vso našo preteklost in bodimo ponosni tudi na vse velike rezultate, ki smo jih dosegli v preteklem letu.

● REFERENDUM JE
ZMAGA NAPREDNIH
SOCIALISTIČNIH SIL

Z referendumom smo pred dobrim letom odprli nove možnosti našemu napredku. Naši delovni ljudje in občani so referendum — naš DA — podprli z zavestjo, da je naša bodočnost v naših rokah.

Referendum ali NAŠ DA je pomembna politična zmaga vseh naprednih socialističnih sil v dolini. Referendum je dokazal našo zavest, zgrajeno na naših preteklih uspehih in željo po novih dosežkih. Referendum je pomenil samoupravno odločitev delovnih ljudi, odločitev, ki nam odpira nova obzorja.

Marsikdo izmed nas je bil pesimist. Marsikdo je bil prepričan, ni verjel v program, v načrte, ki naj bi jih uresničili s pomočjo refe-

to, ker se je Šaleška do-renduma. Bili so tudi takšni, ki so iz najrazličnejših pobud pričakovali neuspeh. Danes je že drugače. Sredstva zbrana preko referenduma in sredstva zbrana z družbenimi dogovori naših delovnih kolektivov dajejo prve rezultate. Tu so: nova šola, nova varstvena ustanova, nov bazen. Tu so kulturni objekti, galerija in knjižnica, nova cesta v Bele vode, na Graško goro, na Kozjak, novo križišče v Velenju, avtobusna postaja.

Ali veste kaj pomeni nov vodovod v Zavodnjah? To lahko povedo samo prebivalci Zavodnj. Pravijo, da so vod iz vodovoda pozdravili s pesmijo, veseljem, kakor to redko vidimo.

● ČEDALJE VEČJA
VLOGA DELOVNIH
LJUDI PRI
ODLOČANJU

Ali bi to uspeli brez demokratične odločitve naših delovnih ljudi na referendumu? Ali bi vse to uspeli brez zavestne odločitve naših delovnih kolektivov ob družbenih dogovorih? Vemo, da ne bi. Pa to še ni vse. Ob omenjeni izgradnji družbenega standarda dosežemo kljub mnogim težavam, s katerimi se srečujejo posamezne delovne organizacije, velike uspehe v razširitvi naših proizvodnih kapacitet, v uveljavitvi nove, sodobne tehnologije, v proro naših delovnih organizacij na domača in tuja tržišča in v vse večjem in kvalitetnejšem izkoriščanju črnega bogastva, ki je pod nami. Tako se dolina naprej bogati. Bogati se s svojim delom. Bogati se z enotnostjo svojih ljudi. Postajamo bogatejši po moči in duhu.

Se naprej spreminjamo podobo doline vse od izvira in iztoka Pake, z Graške gore do Sentilja, s Kozjaka do Slemenja, Belih vod, Podkrajja, Plešivca, Lokovice, od Šoštanja do Velenja.

Najbrž smo z vsem tem izpolnili v veliki meri tisto, kar je zapisal heroj in naš pesnik Kajuh, ko je dejal: »Mama, lepo je živeti, toda, za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti!«

Naša socialistična samoupravna družba doživlja v tem obdobju pomembne spremembe. Vse vodijo na-

prej v poglobljanje samoupravnih socialističnih odnosov in v poglobljanje neposredne demokracije. V mislih imam že sprejete spremembe zvezne ustave, predvidena dopolnila k ustavi socialistične republike Slovenije, ki so pravkar v javni razpravi, sklepe 17. seje predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije in 20. seje centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, ki so doživeli polno podporo naših delovnih ljudi, sklepe kongresa samoupravljalcev in druge pomembne dogovore, ki so bili sprejeti v zadnjem času.

Vse to pomeni za nas, za slovenski narod in za vse jugoslovanske narode, velik korak naprej v izgradnji samoupravnega socializma. Se bolj jasno povedano. Vse to pomeni resničen razvoj takšnih samoupravnih odnosov v naši družbi, ki bodo onemogočali kakršnokoli odvajanje pogojev in rezultatov dela od delovnih ljudi. To je nadaljevanje boja za resnično samoupravljanje — na vseh ravneh — v delovnih organizacijah, v krajevnih skupnostih, v občini. To pomeni, da bodo in morajo delovni ljudje odločati o svoji sedanjosti in o svoji bodočnosti.

Mi v tej dolini tako usmeritev podpiramo. Podpiramo tudi zato, ker smo si že doslej prizadevali ravnati tako in ker vemo, da nam je tako ravnanje prineslo velike uspehe.

Odločno podpiramo vse, kar osvobaja našega človeka, vse kar sprošča njegovo ustvarjalno moč.

Delavski razred in delovni ljudje doline se enkrat izražajo prepričanje v pravilnost politike Zveze komunistov Jugoslavije in Zveze komunistov Slovenije, v pravilnost naše socialistične samoupravne usmeritve. Tako kot delovni ljudje po vsej Jugoslaviji, smo tudi v Šaleški dolini pripravljeni braniti pridobitve naše revolucije, braniti to, kar nam je revolucija dala, braniti vse, kar smo dosegli.

● BRANILI BOMO
KAR JE NAŠE

Zal, se današnji odnos v svetu vse prevečkrat zaostruje. Vse prevečkrat spregovori orožje, ki je naprejeno v naše narode. Zato moramo biti toliko bolj budni, da bi lahko ohranili našo neodvisnost. Stalne grožnje — tudi nam, enkrat z Vzhoda, drugič z Zahoda, so nas prisilile, da delamo tako, kot bi bil večni mir, pripravljeni pa smo ta-

ko, kot da bi bila vojna že jutri.

V celoti osvajamo koncept splošnega ljudskega odpora. Vemo, da je to odpor, ki obvezuje vsakogar izmed nas, da branimo svojo domovino pred katerikoli sovražnikom.

Tu pred nami stoji oboroženi del splošnega ljudskega odpora — partizanske enote v naši občini — Šaleški bataljon. V njem so naši možje in sinovi, naša dekleta, vsi čvrsti in odločni, da branijo svobodo in domovino. Z njimi smo vsi občani doline. Vsi mi smo skupaj z drugimi delovnimi ljudmi Slovenije in Jugoslavije — splošni ljudski odpor. Naj morebitni sovražnik ve, da bomo branili svojo neodvisnost, pridobitve revolucije in samoupravnega sistema. Branili bomo kar je naše, kar smo zgradili v dolini.

Tovarišice in tovariši, naj vam ob koncu v imenu skupščine občine in vseh družbenopolitičnih organizacij čestitam k našemu prazniku, k prazniku Šaleške doline — k prazniku občine Velenje.

Te čestitke naj bodo združene z našim skupnim prepričanjem, da bomo tudi leto obsorej praznovali naš praznik prav tako svečano, obogatili z novimi uspehi naših delovnih ljudi. To je zelo važno. Naš praznik naj torej ne postane le ura zgodovine, ampak ura našega časa. To lahko dosežemo samo tako, če preteklost povežemo s sedanjostjo. Tako bodo ljudje hvaležni preteklosti, našim zmagam, našim revolucionarnim, ter tudi sedanjosti, našim delovnim zmagam, bitkam in njihovim akterjem.

Zelim, da naš prihodnji praznik dočakamo v miru, še bolj srečni, bolj enotni in še bolj smeli v snovanju naše prihodnosti. Prepričani smo, da ga bomo dočakali v še večji afirmaciji samoupravnega socializma.

Naj žive delovni ljudje in občani Šaleške doline! Naj živi samoupravna socialistična Slovenija in Jugoslavija!

Naj živi maršal Jugoslavije, tovariš Tito!

MLADINI JE PREDVSEM NAMENJENA NOVA KNJIŽNICA

V petek zvečer smo v Velenju odprli novo osrednjo knjižnico in galerijo. Zelo lepo oblikovana stavba stoji na Titovem trgu, zraven doma kulture.

V pritličju je knjižnica s čitalnico in galerija z zbirko najpomembnejših slovenskih likovnih umetnikov. Tu razstavljajo svoja dela I. Grohar, R. Jakopič, M. Jama, M. Stern, T. Kralj, A. G. Kos, F. Mihelič, J. Pregelj, M. Gaspari, B. Jakac, N. Omersa, G. Stupica, V. Pilon, F. Pavlov, S. Kregar, A. Jemec, J. Bernik, I. Šubic, J. H. Jaki, J. Čiuha, M. Suštaršič, I. Napotnik, S. Batič, J. Tršar in F. Rotar. V zgornjem nadstropju pa je razstavljen le majhen del Foitove zbirke črnske umetnosti.

Gimnazijka **Margareta Seher** je na otvoritveni svečanosti povedala: »V našem mestu smo že dolgo pogrešali dobro urejeno knjižnico, kjer bi si lahko sposojali leposlovno in znanstveno literaturo. S tem novim objektom bomo vsi, predvsem pa mladina ogromno pridobila. Res je, da smo v Velenju imeli knjižnico, vendar je bila v neprimeren majhnem prostoru in pogosto se je zgodilo, da te ali one knjige, ki smo jo potrebovali, nismo dobili. Zaradi premajhnih prostorov tudi izbira knjig ni bila ve-

lika in tako smo se mladi večkrat znašli v zagati.

Mladi se v polni meri zavedamo pomembnosti nove zgradbe, saj bomo imeli širše možnosti za spoznavanje domače in tuje literature. Še posebej pozdravljamo, da bomo z današnjim dnem dobili tudi bralnico. To je zelo pomembna pridobitev, ki bo marsikomu pomagala, da se bo lahko v miru posvetil knjigi. V bralnici se bomo lahko poglobili v delo in preživeli marsikatero prijetno uro ob branju.

Knjiga je zvesti prijatelj nas vseh, nikoli nas ne razočara, ne prizadene. V trenutkih osamljenosti in obupa se lahko zatečemo k njej. Razen tega knjiga mladega človeka vzgaja, ga plemeniti, mu pomaga spoznavati svet in iskati poti v boljšo bodočnost. Nema leži knjiga pred nami, pa vendar skriva v sebi toliko bogastva. Prepričana sem, da bo knjižnica postala dobro obiskano zbirališče mladih.

Zgradba knjižnice in galerije je zrasla iz solidarnosti vseh občanov in gospodarskih organizacij. Vsak je prispeval po svojih zmoglostih, nekdo več, drugi manj. Pomembno pa je, da se vsi

skupaj zavedamo, da je ta zgradba res naša. Veseli bomo, da nas bo galerija kulturno in estetsko bogatila.

Zahvaljujemo se upravnemu odboru sklada za negospodarske investicije, ki ga vodi predsednik občine Nestl Žgank in gradbenemu odboru na čelu z Ivanom Atelškom, generalnim direktorjem TGO Gorenje, za njuno poštvalnost in prizadevanje.

Po njenih besedah so izvedli kulturni program rudarska godba, Saleški oktet in gledališka igralka Marija Goršičeva. Drago Tratnik pa je izročil Kajuhove nagrade in plakete Avgustu

M. SEHER: »S knjižnico bomo vsi, predvsem pa mladina, ogromno pridobili.«

Jerihi, Milošu Volku in Janku Lukmanu.

Ob splošnem odobravanju in navdušenju navzočih, je predsednik občinskega sveta za kulturo in prosveto **Ivo Jamnikar**, s simboličnim prerezom vrvi odprl vrata nove knjižnice in galerije v Velenju.

V nadstropju je razstavljen Foitova zbirka črnske umetnosti

Direktor slovenskega etnografskega muzeja dr. Boris Kuhar je prvim obiskovalcem »Zbirke Foit« razkazal razstavljene umetnine

Galerija, v kateri so razstavljena številna dela najboljših slovenskih likovnih umetnikov

LETOŠNJI KAJUHOVI NAGRAJENCI

Avgust Jeriha

Miloš Volk

Janko Lukman

Ob letošnjem občinskem prazniku so dobili Kajuhovo nagrado in plaketo **AVGUST JERIHA** iz Velenja za dolgoletno in vsestransko družbenopolitično društveno delo, **MILOŠ VOLK** iz Šoštanja za dolgoletno ustvarjalno delo v družbenopolitičnih organizacijah in društvih ter **JANKO LUKMAN** iz Škal za dolgoletno uspešno delo na področju zborovske pesmi.

NOVA CESTA - PLOD PRIZADEVNOSTI OBČANOV

ZA OBČINSKI PRAZNIK SO IZROČILI MLADINI ASFALTIRANO CESTO OD PENKA DO GREBENŠKA.

Bele vode so z novo asfaltirano cesto po Sentsflorjanu spet bolj povezane z dolino. Ta srednjevišinska vasica iz leta v leto dobiva nove pridobitve, ki zagotavljajo prebivalcem lepše življenje. Leta 1961 so v vasi zgradili novo šolsko poslopje, 1964. leta plavalni bazen, v letih 1965 do 1967 novo cesto, kasneje pa so uredili tudi smučišča in vlečnico. Zato ni čudno, da so prebivalci že lansko leto začeli načrtovati, da bodo po Sentsflorjanu modernizirali cesto. S prizadevnostjo, ki je značilna le njim, so do letošnjega občinskega praznika uresničili napovedi.

8. oktobra dopoldne so se na začetku ceste v Penku zbrali številni domačini in gostje, med njimi je bila tudi delegacija občine Vrnjačke Banje, in na krajši slovesnosti izročili mladini asfaltirano cesto do Grebenska.

• ASFALTIRANO CESTO NA VSAK NAČIN

Republiški poslanec Jože Melanšek in glavni organizator del, je na slovesnosti med drugim dejal: »Ponosni smo na našo cesto, saj je plod skupnih prizadevanj in delovna zmaga ne samo Sentsflorjana, temveč vseh občanov velenjske občine. Ko smo se pred letom in pol na referendumu odločili za samoprispevek, smo se povsem zavedali, da nova cesta ni samo naša obljuba,

temveč je realnost, ki smo jo planirali za letošnje leto. Seveda je realizacija te naloge zahtevala mnogo naporov in prizadevanj celotnega področja. Na začetku smo planirali 90 milijonov starih dinarjev iz referendumskih sredstev in menili, da bo tolikšna vsota denarja dovolj. Vendar pa je zaradi znanih gospodarskih gibanj zmanjkalo po prvi varianti (štiri metre široko asfaltno cestišče) še 100 milijonov starih dinarjev, po drugi pa 44 milijonov starih dinarjev. Naš delovni človek, ki si služi kruh v Sošanju in Velenju, se je odločil, da cesto moramo zgraditi in smo izvolili gradbeni odbor, kateremu moramo izreči javno priznanje, saj so člani tega odbora z veliko mero požrtvovalnosti končno tudi uspeli. Po dveh letih intenzivnih priprav, smo začeli z deli na cesti. Pri tem smo se zavedali, da se lahko sklicujemo na svoje referendumske pravice le tedaj, če bomo izvršili tudi svoje obveznosti kot občani. Zavedali smo se, da ne moremo prej zahtevati, dokler ne zberemo sami desetino potrebnih sredstev. Pri tem pa je zaživela resnična samouprava občanov Sentsflorjana, Skornega, Lepe njive in Belih vod. Ko se je upravni odbor sklada gospodarske investicije odločil in v plan gradenj za letošnje leto sprejel tudi cesto po Sentsflorjanu, je naš gradbeni odbor začel z delom. Dodatno smo začeli zbirati sredstva. Občani tega področja bomo zbrali 10 milijonov starih dinarjev. Vendar je to še kljub temu premalo, če smo hoteli cesto urediti tako, da bi ob tej vsoti ustrezala pogojem varne ceste in bila tudi tehnično nekoliko izboljšana. Tako je vodni sklad Vodne skupnosti Celje prispeval 14 milijonov starih dinarjev, krajevna skupnost Soštanj iz sredstev komunalnega sklada 14 milijonov starih dinarjev, krajevne skupnosti Bele vode in Sentsflorjan 4

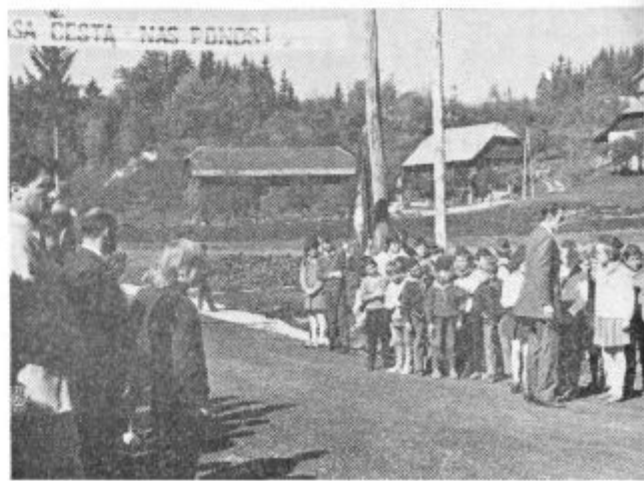

Republiški poslanec Jože Melanšek je spregovoril ob otvoritvi nove ceste

milijone in cestni sklad občine Velenje 2 milijona starih dinarjev.«

• OBČANI SO POMAGALI

Jože Melanšek pa je na otvoritveni slovesnosti povedal tudi nekaj načelnih stališč s katerimi se je ubadal gradbeni odbor. Dejal je: »Kdor je pazljivo spremljal delo, je lahko spoznal, da smo iskali v okviru danih finančnih možnosti tehnično najbolj dovršene rešitve, iskali smo sodelovanje in pomoč občanov in delovnih organizacij, ki so dela opravljala. Občani so bili v večini na naši strani. Kot povsod, pa je bilo tudi na tem področju nekaj takšnih, ki so iskali v vsaki najmanjši stvari naš poraz, našo nezmožnost predvsem pa so hoteli z raznimi parolami ovreči naš trud in delovno zmago ter delo zavirati in vanj vnašati zmedo. To so ljudje, ki jih boli vsaka delovna zmaga v občini. Vendar ob veliki treznosti gradbenega odbora, predvsem pa občanov prizadetih krajevnih skupnosti, smo hitro opravili z njimi. Vodila nas je samo ena velika misel, ki je bila tudi gibal ob referendumu, to je — vse je v človeku, vse je za človeka. Zaupali smo v ustvarjalnost našega občana, v njegovo delovno vneto, v iskanje novih naporov, predvsem pa v njegov trezen razum.

Naša cesta — naš ponos, so zapisali na slovolok in otvorili asfaltirano cestišče po Sentsflorjanskem grabnu

Povedati moram še to, da so nam ljudje sledili. Predvsem bi rad omenil še lastnike zemljišč, ki so podpisali izjave, da dajo zemljišče brezplačno na razpolago in ne zahtevajo zanj odškodnine. Tega prispevka v naših kalkulacijah niti nismo računali. Zato smo z lahkoto reševali probleme sami, na občino pa smo odšli le takrat, ko smo bili v dvomih ali smo na pravilni poti.

Vso priznanje moramo izreči skupščini občine Velenje, predvsem pa predsedniku Nestlu Žganku, ki je vseskozi podpiral naša prizadevanja ter nas pri delu bodril. Pod njegovim vodstvom, predvsem pa v njegovi odločnosti je tista velika podpora in moč, ki je ne smemo zanikati. Skupaj smo bili navdušeni, ko smo drug drugemu govorili o uspehih, težavah in problemih, zavedali pa smo se tu-

di, da smo izvoljeni predstavniki in smo dolžni delati v prid občanov, pa čeprav smo morali dostikrat vsi skupaj namesto hvaležnosti, poslušati neupravičene očitke.

Ko izročamo mladini tega področja cesto, ji moramo povedati, da se bo prav v tem predelu razvilo novo naselje Pohrastnik, ki bo povsem spremenilo sedanje stanje doline Sentsflorjana. Tu bodo zopet našle skupno delo krajevne skupnosti tega področja. Mladina pa bo takrat že vedela, kaj so prispevali njihovi starši in kako je potrebno spoštovati trud in delo, ki smo si ga sami priborili.«

Cesto je mladini predal predsednik krajevnega odbora SZDL Sentsflorjan Jože Keželj, zatem pa se je kolona avtomobilov podala po novem asfaltiranem cestišču do Grebenska.

CESTA NA PAŠKI KOZJAK

Otvoritve nove ceste od Savineka do koč na Paškem Kozjaku so se udeležili planinci, domačini in predstavniki delovnih ter drugih organizacij. Navzoč je bil tudi predsednik občine Nest Žgank

Predsednik gradbenega odbora Ivo Jamnikar je prerezal trak in izročil cesto svojemu namenu

Naša obrambna moč

BRZOTRZAJNI TOPOVI

VELENJSKA ČETA

MED BORCI SO TUDI BOLNIČARKE

MLADINSKI ODRED

Za šolo smo obkrožili svoj „da“

Čeprav smo v Velenju ob letošnjem občinskem prazniku odprli novo tretjo osnovno šolo, razmere zavoljo naraščajočih potreb že sedaj terjajo gradnjo še ene šole. Z novo šolo pa smo v Velenju vendarle pridobili, saj bodo v vseh treh osnovnih šolah poučevali odsej v dveh izmenah, v višjih razredih pa celo v eni izmeni.

V novi osnovni šoli, ki smo jo v Velenju odprli ob

občinskem prazniku, je 7 kabinetov, 18 učilnic, pionirski klub in knjižnica, jedilnica, mlečna kuhinja in garderobe. Šola bo sprejela 655 učencev in imela 22 oddelkov ter dve podružnični šoli v Pesju in na Plešivcu. Šolski okoliš nove šole zajema stari del Velenja, zahodni del Prešernove ceste, Jenkovo cesto, del Partizanske ceste, območje zahodno od Jenkove in Kersnikove ceste.

Mladina in šolniki so najbolj veselijo novega šolskega poslopja, v katerem bodo začeli s poukom 2. novembra letos. Zato je bilo za njih letošnje praznovanje občinskega praznika še bolj radostno. Vsi so sedaj ponosni, da so lani starši glasovali na referendumu za samoprispevek. Kajti šolo smo zgradili iz sredstev krajevnega samoprispevka občanov in združenih sredstev delovnih organizacij velenjske občine.

Nova, tretja osnovna šola v Velenju, pred otvoritvijo

DARILO PREDSEDNIKU

Predsedniku občine Nestlu Zganku, so na razgovoru samoupraviteljev izročili darilo v znak zahvale za njegova prizadevanja pri razvoju velenjske občine

Hermína Klančnikova je spregovorila na otvoritveni svečanosti

KOZMETIČNO FRIZERSKI SALON

M. MUJADŽIČ

Velenje, Partizanska 2

- daje brezplačne kozmetične nasvete
- uspešno zdravi mozolje, kožo in revmo
- pri samo enkratni podvodni masaži izgubite 1 kg telesne teže
- pedikura brez bolečin

Popolna nega obraza stane 35 dinarjev. Kozmetični salon nudi tudi frizerske usluge po konkurenčnih cenah.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

RAZPISUJE

JAVNO LICITACIJO

naslednjih osnovnih sredstev

	Izključna cena din
varilni transformator 2 MKV, 380 V, 11 A	50,00
sod hrastov, 213 l	62,00
sod hrastov, 156 l	50,00
sod hrastov, 100 l	57,00
kredenca z nastavkom za steklenino	30,00
pomivalna miza	20,00
kuhinska miza	10,00
elektromotor RK 28 KW	500,00
elektromotor RK 28 KW	500,00
elektromotor RK 28 KW	500,00
elektromotor RK 13,5 KW	140,00
elektromotor RK 30 KW	160,00
motorno kolo »JAVA«	250,00
dostavno vozilo IMV 1600 Super (karamboliran)	15.000,00
avtoprikolice ŠKODA	1.000,00
buldožer »ALIS-CHALMER« tip HD-15	15.000,00
krožna žaga s pomičnim vozom	260,00
elektromotor RK 11 KW	140,00
elektromotor GE 2 — HP	80,00
električni vrtni stroj »OTO CANDEL«	160,00
električni vrtni stroj »ISKRA«	35,00
trikikelj — motorni	420,00
osebni avto »Zastava« 1300	12.000,00
poltovorni avto 2 t TAM	20.000,00

Licitacija bo 18. 10. 1971 ob 8. uri v skladišču stare opreme rudnika lignita Velenje ter v avtoparku RLV ob 10. uri.

Vsak udeleženec licitacije mora kot varščino naložiti 10-odstotno kaveljico od izključne cene, no prodaji pa mora kupec plačati kupnino v celoti. K izključni ceni se prišteje predpisani prometni davek.

Šolski pevski zbor ...

... in plesna skupina, sta sodelovala v kulturnem sporedu

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

razpisuje
prosto delovno mesto

KADROVSKEGA REFERENTA

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- administrativna srednja šola,
- ekonomska srednja šola ali gimnazija,
- 3-letna praksa na enakem ali podobnem delovnem mestu.

Za razpisano delovno mesto je predpisano tri-mesečno poskusno delo.

Rok prijave je 14 dni po objavi razpisa.

Vlogo pošljite na naslov — Odbor za zaposlovanje, Tovarna usnja Šoštanj.

DARILO NAJMLAJŠIM

Odločili smo se zanj, zdaj ga imamo — nov otroški vrtec, v katerem bo našlo zatočišče 210 otrok...

V neposredni bližini sedanjega otroškega vrta smo pred občinskimi prazniki, v četrtek 7. oktobra, otvorili v Velenju novo sodobno in svetlo stavbo, v kateri je osem igralnic, prostor za telovadbo in prireditve, sanitarije, garderobe, upravni prostori in kuhinja.

To je najlepše darilo najmlajšim za praznične dni.

Na otvoritvi se je zbralo precejšnje število ljudi. Največ je bilo staršev, ki so veseli sledili otvoritvenemu programu. V imenu vseh, ki sta jim vzgoja in varstvo najmlajših pri srcu, je spregovorila Zdenka Slomšek.

Med drugim je povedala: »Otroški vrtec smo zgradili s skupnimi napori in sredstvi občanov, delovnih organizacij in s pomočjo republiške skupnosti otroškega varstva, ki je nudila ugoden kredit za izgradnjo varstvene ustanove v našem mestu, mestu mladih staršev in mestu otrok. Pred manj kot dvema letoma smo se zavzeli za največjimi napori v interesu delovnih ljudi, da bi zgradili objekte, ki bodo povečali družbeni standard. Z demokratičnim dogovorom smo se zavzeli tudi za ustrezno ureditev vzgoje, izobraževanja in varstva otrok. Sprejeli smo program na podlagi katerega želimo zagotoviti vsakemu otroku vsaj tisti družbeni minimum, ki je nujen za nemoten in telesni razvoj zdrave socialistične osebnosti. Od tega programa samoupravna družba ne sme odstopati, kajti v interesu njenega lastnega razvoja je, da ga podpre.

• SMO SELE NA ZAČETKU

Oblikovanje človeka, jutrišnjega delavca in samoupravljalca, ne sme zaviseči od slabe ekonomske zmogljivosti družine ali delovne organizacije, temveč od odgovorne, čvrste, zastavljene občinske, pa tudi nacionalne politike. S pomočjo sodobne družbene vzgoje, izobraževanja in varstva že od zgodnjega otroštva, skušamo odstranjevati socialne razlike in ne prepuščamo otroka samo družinskemu krogu in njegovemu vplivu. Vedno večja obojestranska zaposlenost staršev in potrebe današnje družine narekujejo, da se z večjo vne- mo skrbimo za družbeno varstvo otrok. Sedanje stanje otroškega varstva v občini pa kaže, da smo šele na začetku načrtane poti. Do leta 1975 bi morali po programu skupščine občine Velenje in republiške skupnosti otroškega varstva zajeti v organizirano predšolsko varstvo 40 odstotkov naših najmlajših. Novi vrtec in ostale ustanove pa bodo sprejele v varstvo le 12,6 odstotkov predšolskih otrok.

Težnja, da bi ostale zaposlene žene doma in s tem reševale pomanjkanje družbene vzgoje, so neutemeljene, ker je delež ženskega dela v našem gospodarstvu nepogrešljiv. Take težnje pa tudi niso v skladu s principi enakopravnosti žena, ki imajo vso pravico, da se vključijo v samoupravno družbo. Danes se ne more nihče izogniti odgovornosti pred družbo, da bi se iz kakršnihkoli vzrokov zmanjševal delež za družbeni standard otrok pod že tako kritično raven. Nasprotno, stremeti moramo za čimvečjimi vlaganji, ki lahko zagotovijo, da bomo zajeli v varstvo in vzgojo čimveč otrok. Zadelj tega pozdravljamo odločitev tovarne gospodinjke opreme Gorenje, ki bo dala denar za graditev lastne varstvene ustanove. Samoupravljalci in vodstvo v tem delovnem kolektivu se zavedajo, da bodo starši mnogo več prispevali pri proizvodnji, če

bodo vedeli, da so njihovi otroci v varnih rokah, medtem ko sami delajo.

• V DOMAČEM OKOLJU NADALJEVATI DELO VZGOJITELJICE

Zdenka Slomšek pa je na otvoritveni svečanosti namenila več besed tudi vzgoji otrok in dejala: »Starši, sprejmite novi dom kot darilo skupnosti ob občinskem prazniku in tednu otroka. Mnogo truda so vložili odgovorni ljudje zanj, mnogo denarja je bilo potrebno zbrati, zato želimo, da bi vaši otroci našli v njem varnost, srečo in zadovoljstvo, toplino in smeh. Zavedajte se, koliko pomeni za njihov razvoj. Od tu se bodo vračali polni lepih vtisov in doživetij. Potem bodo spet vaši. Ali boste znali postaviti trden most na drugi breg? Vaša dolžnost bo, da nadaljujete delo vzgojiteljice. Le enotna vzgoja daje otroku trden značaj. Zavedajte se, da ste starši prvi in najvažnejši vzgojitelji svojih otrok. Ni dovolj, da otroka hranite in oblačite. Morate ga tudi pravilno vzgajati in izobraževati. To pa se morate tudi sami. Obiskujte predavanja, berite vzgojne revije, prisluhnite radiu in televiziji, posvetujte se. Predvsem pa spoznavajte otrokovo notranjost in podredite svoje težnje nalogam, ki ste jih sprejeli kot roditelji.

Pentljo je odvezala 6-letna Tanja Dimitrijevič in simbolično odprla vrata otroškega vrta

Vzgoje in izobrazbe otrok ne dobimo le iz besed in knjig. Vzgoja ga vse, kar ga obdaja, kar vidi in sliši. Vsak odrasel človek, ki ga otrok sreča in spozna, je njegov vzgojitelj — dober ali slab. Le z lastnimi vzgledmi bomo otroku vcepili prave vrednote, za katere želimo, da jih neguje in spoštuje tudi mladi rod.

Predsednica sveta delovne skupnosti vzgojne varst-

vene ustanove v Velenju Ljilja Premelč se je v imenu kolektiva zahvalila za pomoč, da so v Velenju dobili novo stavbo. Dejala je, da bo v njej otroški smeh še bolj vesel in da bodo vzgojiteljice v boljših pogojih dela lažje in uspešneje varovale in vzgajale malčke. Zatem pa je 6-letna Tanja Dimitrovič simbolično prerezala trak in s tem odprla vrata novega otroškega vrta v Velenju.

KAKO JE Z ORGANIZIRANIM VARSTVOM PREDŠOLSKIH OTROK

Ko govorimo o otroškem varstvu se dobro zavedamo, da je to ena tistih dejavnosti, ki odstranjuje prepreke in ustvarja možnosti za zdrav in nemoten razvoj otroka.

Pojem otroškega varstva je zelo širok in bi se v tem članku omejili le na področje organiziranega varstva predšolskih otrok.

Opredelili bi se na področje varstva v naši občini.

Zivimo v občini z naglim razvojem in z živahnim priseljevanjem, predvsem mladih ljudi.

Prav zaradi te ugotovitve je problem varstva otrok posebno v času, ko so starši zaposleni, zelo pereč. Od vseh odgovornih dejavnikov terja spremljanje in načrtno, plansko reševanje. Za lažje pojmovanje je treba vedeti, da je bilo vse do letošnjega leta reševanje

VVZ Šoštanj	88 otrok
odd. Topolšica	12 otrok
odd. Šmartno ob Paki	12 otrok
VVZ Velenje (vključno novi vrtec)	447 otrok
odd. Pesje	25 otrok
	584 otrok

Število predšolskih otrok v občini je 4694, v organizirano varstvo zajetih pa le 584 ali 12,6 odstotka.

Pri prizadevanjih za reševanje problemov prostorskih zmogljivosti varstva otrok se mnogokrat z dobrim sodelovanjem občanov, ki so vključeni v razne organizacije, doseže velik uspeh.

Tako so na primer v Topolšici in Šmartnem ob Paki v organizaciji društva prijateljev mladine veliko

družbenega varstva predšolskih otrok v naši občini urejeno tako, da so bili vrtci v adaptiranih hišah.

V dne, ko smo praznovali občinski praznik, smo bili med drugimi uspehi pridobitve novih objektov tudi priča otvoritvi novega vrta v Velenju. V tem objektu bo deležno varstva 155 predšolskih otrok.

Kljub novim prostorskim zmogljivostim pa potrebe po varstvu niso zadostne, odklonjenih je bilo samo v Velenju več kot osemdeset otrok.

Stanje v organizirano varstvo vključenih otrok v občini je naslednje:

5 odklonjenih
-
-
več kot 80 odklonjenih

pripomogli, da imajo odklonjen za varstvo predšolskih otrok. Posebno pohvalo zaslužijo žene — matere otrok, ki so zbrale sredstva za opremo in se z delom ob otvoritvi lepo izkazale. Take primere bi bilo vredno posnemati tudi drugod.

V Šmartnem ob Paki bodo ob sedanjih dograditvah šole zgradili tudi prostore za varstvo predšolskih otrok. Prostorske zmogljivosti bodo za ta kraj tako dobro rešene.

Več pozornosti glede prostorov oziroma objektov bo treba posvetiti v Šoštanju, Pesju in v Velenju.

Za dobro reševanje tega vprašanja bo potrebno še naprej združevati sredstva občanov (s samoprispevkom), sredstva delovnih organizacij in redna sredstva po zakonu o financiranju otroškega varstva.

Le s skupnimi napori in akcijami bo možno zadovoljiti potrebe na področju organiziranega varstva naših predšolskih otrok.

Po dosedanjem opisu je bila prikazana podoba o vključenih otrocih v VVZ in o prostorskih kapacitetah.

Spoznajmo še, kako je urejeno financiranje otroškega varstva.

Vzgojitelji v VVZ so vključeni v financiranje enako kot prosvetni delavci (TIS). Tehnični kader in računovodje pa pridobivajo sredstva za OD delno iz oskrbnin (plačila varstva), delno pa iz regresa sredstev otroškega varstva pri TIS Velenje.

Starši ne plačujejo enakih oskrbnin. Obračunavanje je po tabeli, ki je bila sprejeta na seji skupščine. Upošteva pa dohodke v družini.

Tako dobro situirani starši prispevajo za varstvo in oskrbo svojega otroka polno ceno, starši z nižjimi dohodki pa delež, ki ustreza višini njihovih dohodkov.

Marija Lešnik

V imenu kolektiva vzgojno varstvene ustanove se je zahvalila Ljilja Premelč, predsednica sveta delovne skupnosti

V kulturnem sporedu pa so sodelovali tudi mladi pevci

Zdenka Slomšek je spregovorila na otvoritvi otroškega vrta

ŠPORTNIKI ZA OBČINSKI PRAZNIK

Tudi na športnih igriščih so z zmagami počastili občinski praznik.

Nogometaši Rudarja so dosegli svojo prvo zmago in to proti renomiranemu nasprotniku Aluminiju.

Na rokometnih igriščih so vsi nastopajoči razveselili ljubitelje rokometne. V slovenski ligi so Šoštanjčani pre-

magali trboveljskega Rudarja. V Velenju so igralke Gorenja priredile presenečenje kola, ko so premagale igralke ljubljanske Svobode. V tekmovalstvu štajerske cone so Velenjčani z visokim rezultatom premagali Kamnico. Mladi rokometarji so priredili turnir v dvorani RSC.

Strelci so se pomerili med seboj za občinsko prven-

stvo z zračno puško. Atletski klub je v počastitev praznika priredil občinsko prvenstvo v krosu. Pred dnevi je Karel Ferlež zmagal na najtežjem jugoslovanskem rallyju. Šahisti pa so odigrali brzopotezni turnir med mesti Slovenj Gradec, Zalec in Velenje.

Dve točki za nogometaše

Več kot 500 gledalcev je bilo priča lepi in efektni igri, v kateri so velenjski nogometaši premagali bivšega drugoligaša Aluminija z rezultatom 3:1 (3:0). V prvem delu so Velenjčani zaigrali v velikem slogu. V nenehnih hitrih napadih so dosegli tri gole katerih strelci so bili Vizovišek, Zolger in Bizjak. Rezultat 3:0 je popolnoma deklariral gostujočo ekipo.

V drugem polčasu so v prvem napadu gostje zgrešili žogo pred vrati Blagusa, v gneči pa se je žoga od Topčiča odbila v gol 3:1. Do konca srečanja so več napadali gostje, vendar brez uspeha.

Rudar — Blagus, Sitar, Pappež, Softič, Kornik, Hanžekovič, Pašič, Bizjak, Vizovišek, Topčič, Zolger.

Prva zmaga

V tekmovalstvu štajerske rokometne lige so Velenjčani zabeležili visoko zmago nad moštvom Kamnice z rezultatom

22:10 (12:16). Največ golov so dosegli J. Silvošek 6, Fidej, Razdevšek in Pistotnik po 4.

Dragocena zmaga Ferleža

Na 5 YU rallyju blizu 100 avtomobilistov iz NDR, Češko-slovaške, Poljske, Avstrije in Jugoslavije. Med njimi tudi prekaljeni rally vozniki Karel Ferlež s sovozačem Miranom Vahom.

Najtežji jugoslovanski rally je meril kar 2.500 km. To progo od Portoroža do Vrnjačke Banje so morali tekmovalci prevoziti v dobrih 43 urah. Imeli so 20 etap in 10 hitrostnih preizkušenj. Posamezni odseki so vodili po najslabših cestah v Bosni in Srbiji.

V nacionalni kategoriji je startalo 19 posadk od tega 15 »fičkov« in 4 amiji.

Ze v prvem delu tekmovalja sta v Titovo Učice prišla le dva amija (Ferlež, Bertók) in dva fička — državni prvak Zivanovič in Zdravković iz Beograda. Tudi v ostalih kategorijah jih je več kot polovica odstopilo zaradi okvar ali pa

so se izgubili na številnih križiščih. Na cilj je pripeljalo le 19 avtomobilov. Do konca pa sta v kategoriji do 785 kubičkov vzdržala le Ferlež in Bertók z amiji.

To je druga zmaga Ferleža na letošnjem državnem prvenstvu in je z 18 točkami na drugem mestu za vodečim Zdravkovićem, ki ima točko več.

Ferlež: To je bil rally v pravem pomenu. Odločala je kvaliteta in vzdržljivost avtomobila ter izkušnost voznikov. V nacionalnem razredu se je nekaj fičkov dobesedno razletelo — lomile so se preme, vzmeti, odletavala kolesa, odpirali menjalniki. Tudi v ostalih kategorijah se vozilom ni bolje godilo. Velik uspeh so dosegli češki vozniki s škodami, ki so na progi že 20 dni prej trenirali, v spremstvu pa so imeli 12-tonski kamion z vsemi rezervnimi deli.

PIREDITVE

V POČASTITEV PRAZNIKA

ŠAH

V delavskem klubu v Velenju je bilo srečanje šahistov mest Slovenj Gradec, Zalec in Velenje. V medsebojnih borbah so bili najuspešnejši Slovenjgradčani 44,5 točk pred e-

kipo Zalec 36,5 in Velenjem 27,5 točk.

Za Velenjčane so nastopili Vinko Preložnik, Ivan Godec, Milan Goršek, Ferdo Gorjanc, Polde Jamnik, Ivan Drev in Salko Vilic.

Med mladinci je bil prvi Zalec pred Velenjem in Slovenjgradcem.

STRELJANJE

Občinski strelski odbor je priredil občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško. Ekipno je zmagala družina Ru-

dar 1332 krogov pred Usnjarem (Šoštanj) 1268 in Rudarjem II. 117 krogov. V konkurenci posameznikov je bil prvi Dušan Perkač (R) 341 krogov, 2. Hinko Bola (R) 340, 3. Franjo Zučko 339 krogov.

ATLETIKA

Atletski klub je organiziral občinsko prvenstvo v krosu za SSD šol velenjske občine. Nastopilo je več kot 80 tekmovalcev. Ekipna zmagovalca sta postala pri osnovnih šolah SSD MPT Velenje, pri srednješolskih pa SSD rudarskega šolskega centra.

Zmagovalci v posameznih kategorijah so bili: pionirke 400 m — Trdin (MPT) 600 m — Mezdovalnik (MPT)

pionirji 600 m — Zlobovnik (MPT) mladinke 600 m — Hojan (RSC) 800 m — Petelinšek (gim.)

mladinci 800 m — Bolha (MPT) 1500 m — Hojan (RSC) 3000 m — Hasič (RSC)

člani AK 3000 m — 1. Vedenik 9:53,4 2. Čas 9:57,4 3. Koselj 10:03,8 4. Grošelj 10:12,1

ROKOMETNI TURNIR MLADIH

Tudi mladi športniki — rokometarji so dostojno proslavili občinski praznik.

Mladinsko vodstvo RK Rudar v Velenju je namreč letos že drugič organiziralo srečanje vseh mladih rokometarjev občine. Na »Turnir mladih 1971« je povabilo vse šolarje naše občine. Vabilu so se odzvale vse šole, le šola iz Šmartnega ob Paki ni prišla.

Omeniti velja, da je pokroviteljstvo prevzel »Polypex« Šoštanj. Organizatorja pa so pod-

prli Era Velenje, RLV, RSC, pa tudi občinska politična vodstva niso ostala ob strani. Vsem gre zahvala, da so se mladi športniki prijetno počutili, ko so v soboto popoldne preizkušali svoje moči v medsebojnih srečanjih.

Rezultati kažejo na dokajšnjo izenačenost ekip. Zmagovalna ekipa je prejela pokal, ostali pa priznanje. Vsi udeleženci so dobili tudi praktična darila.

Centrih

Končna lestvica

Gustav Silih Velenje	3	2	0	1	15:16	4
Miha Pintar Velenje	3	1	1	1	25:16	3
Biba Röck Šoštanj	3	1	1	1	20:19	3
K. Destovnik Šoštanj	3	1	0	2	15:24	2

ZAHVALA

Ob nenadni smrti in nenadomestljivi izgubi našega zlatega moža, očeta, sina, tasta, starega ata, strica ter svaka

Jožeta Vozlja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, darovali vence in cvetje, izrekli sožalje ter ga spremili na zadnji poti v prerani grob.

Posebno se zahvaljujemo za nesebično pomoč družinam Hudarin, Sitar in Podpečan, tovarišu Medvedu, godbi, pevcem in vsem, ki so mu spregovorili v slovo.

Zalujoči: žena, sin z družino, mama in ata

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega nepozabnega moža, očeta in starega očeta

IVANA JAMNIKARJA

se najlepše zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti ter nam izrekli sožalje. Zahvaljujemo se vsem družbenopolitičnim organizacijam, podjetjem in posameznikom za darovano cvetje in vence. Lepa hvala govornikom tov. Gorograncu, tovarišu Tovorniku in tovarišu Jenku za tople poslovilne besede ter rudniški godbi in pevcem. Še enkrat lepa zahvala vsem, ki so se pokojnika na kakršenkoli način spomnili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči: Jamnikarjevi

MALEGLASI

PREKLICI

• Ivan Polak iz Šmartnega ob Paki 108, preklicujem obdelitve glede Marjana Kovača iz Gave 50 in se zahvaljujem, da je odstopil od sodnega postopa.

STANOVANJA

• Iščem sobo in kuhinjo v Velenju ali bližnji okolici. Naslov v uredništvu.

• Samski strojni tehnik, išče opremljeno sobo v Velenju. Naslov sporočite po telefonu 85-035, interna 177.

Razpisna komisija pri

KOMUNALNEM ZAVODU ZA ZAPOSLOVANJE VELENJE

razpisuje

vodilni delovni mesti

1. vodje skupine za zaposlovanje
2. vodje skupine za poklicno usmerjanje

Pogoji:

Pod 1. višješolska izobrazba organizacijsko kadrovske smeri z najmanj 5 let delovnih izkušenj na področju zaposlovanja.
Pod 2. diplomiran psiholog z najmanj 5 let delovnih izkušenj na področju poklicnega usmerjanja.
S stanovanjem zavod ne razpolaga.
Kandidati naj svoje ponudbe z dokazili o šolski izobrazbi in praksi pošljejo razpisni komisiji v 15 dneh po objavi razpisa.

Blizu 10 tisoč občanov je prišlo na osrednjo proslavo ob občinskem prazniku, ki je bila prejšnjo soboto na Titovem trgu v Velenju

SLAVJE KAKRŠNEGA V DOLINI ŠE NI BILO

(Nadaljevanje s 1. strani)

Po komemoraciji v Šoštanju so se na začetku ceste v Penku domačini in gosti na otvoritvi modernizirane ceste do Grebenška. Zbranim je spregovoril republiški poslanec in glavni organizator del Jože Melanšek. Predsednik krajevnega odbora SZDL Šentflorjan Jože Koželj pa je predal cesto mladini.

Zvečer se je zbrala v Velenju številna kulturna javnost na otvoritvi nove osrednje knjižnice in galerije. Najprej je spregovorila gimnazijka Margareta Seher. V kulturnem sporedu pa so sodelovali rudarska godba, Šaleški oktet in gledališka igralka Marija Goršičeva. Ob tej priložnosti je podpredsednik občinske skupščine

Drago Tratnik izročil Kajuhove nagrade in plakete Avgustu Jerihi, Milošu Volku in Janku Lukmanu. Perdsednik občinskega sveta za prosveto in kulturo Ivo Jamnikar je prerezal trak in simbolično odprl impozantno poslopje nove knjižnice in galerije v Velenju.

• MANIFESTACIJA SALESKE DOLINE

V Velenju je bila letos osrednja prireditve. Zborovanja, ki je bilo v soboto 9. oktobra na Titovem trgu, se je udeležilo blizu 10 tisoč ljudi. To je bila velika manifestacija občanov Šaleške doline, ki združeni in enotni gradijo novo samoupravno družbo.

Nekaj pred deseto uro so na ploščad Titovega trga prikorakali ešaloni splošne ljudske obrambe,

rudarji in skupine društvene dejavnosti. Drago Tratnik, podpredsednik občinske skupščine, je točno ob desetih začel zborovanje. Najprej je predsednik občine in prvoborec Nestl Žgank sprejel raport in opravil pregled postrojenih enot. Izročil je tudi bojno zastavo Šaleškemu bataljonu.

Generalni direktor Gorenja Ivan Atelšek je zatem izročil predsedniku prostovoljnega gasilskega društva Velenje Stanku Hudalesu ključke za novo sodobno gasilsko avto-cisterno, ki jo je kupil kolektiv Gorenja kot darilo prizadevnemu in požrtvovalnemu društvu. Za darilo se je zahvalil pionir – gasilec Darko Meh. Takole je dejal: »Tudi mi najmlajši gasilski pionirji smo vese-

li vašega darila, veseli in ponosni novega gasilskega vozila. To je prekrasni dar našemu društvu in vsem občanom. Hvala vam za to darilo. Sprejmite obljubo, da bomo tudi mi šli po stopinjah naših bratov in očetov. Pridno se bomo učili in se vedno držali njihovih navsvetov. Hvala vam tovariši iz Gorenja, ker ste z darilom še okrepili varnost našega Velenja.«

Slavnostni govornik na osrednji proslavi v Velenju je bil Franjo Korun, sekretar komiteja občinske konference ZK. (Njegov govor v celoti objavljamo na 2. strani). Najprej je obudil spomin na dogodke pred 30 leti v Šoštanju. Posebej je poudaril, da smo prebivalci Šaleške doline ponosni na dosežene uspehe. V velenjski občini imamo zares kaj pokazati. Po vojni smo odprli 13 tisoč delovnih mest, število prebivalcev se je podvojilo. Zgradili smo 4 tisoč novih stanovanj, zgradili 7 novih osnovnih šol in obnovili 10, nova sta kulturni in zdravstveni dom, ustanovili 16 novih delovnih

organizacij in modernizirali več sto kilometrov cest.

• VELIČASTNI SPOMENIK NARODNOOSVOBODIL- NEMU BOJU IN SOCIALISTIČNI REVOLUCIJI

Več tisoč udeležencev zborovanja je prisluhnilo bogatemu kulturnemu sporedu, ki sta ga pripravila Hinko Dermol in Jože Klančnik. V njem je bila zapopadana borba ljudi Šaleške doline in bujna povojna izgradnja. Program so izvajali celjski gledališčniki, recitatorja Anton Planinc in Lojenova, rudarska godba in Zarja iz Šoštanja, pevski zbori Kajuh, Šaleški oktet, moška zbor iz Mozirja in Svoboda iz Šoštanja, gimnazijski pevski zbor in mladinski pevski zbori iz obeh velenjskih in šoštanjskih osnovnih šol. Kot solist je nastopil tudi pevec Ivan Oštir, dirigiral pa je prof. Ivan Marin. Med kulturnim sporedom, igranju godbe in poklonu praporov je predsednik občine

Nestl Žgank simbolično odkril veličasten spomenik narodnoosvobodilni borbi in revoluciji. Nato pa so pred spomenik položili vence delegacij občin Subotica in Vrnjačka Banja, borčevskih organizacij in občine Velenje.

Spomenik smo v Velenju odkrili točno po 30 letih, kar je bil partizanski napad na Šoštanj. Spomenik, ki stoji na začetku Titovega trga, simbolizira borbo in revolucijo prebivalcev Šaleške doline. Fontano je zasnoval arhitekt Braco Mušič, šest metrov visoko plastiko »onemele puške« pa je izdelal akademski kipar Stojan Batič.

Plastika predstavlja tri- navzgor obrnjena puškina kopita zasajena v zemljo in obdana z reliefom. Vznožje zalivajo curki vode, ki se preko zrcalnega korita spušča v 10 metrov široko vodno zaveso.

Zborovalci so po osrednji svečanosti odšli na prostor okrog kopalnih bazenov, kjer je bilo za vse občane in goste pripravljeno tovariško srečanje. To je trajalo do poznih večernih ur.

Mladi pri spomeniku na Graški gori

Član predsedstva občinskega združenja ZB-NOV MARTIN TOVORNIK je sprejel raport mladinskih čet in zatem govoril o pridobitvah narodnoosvobodilne borbe

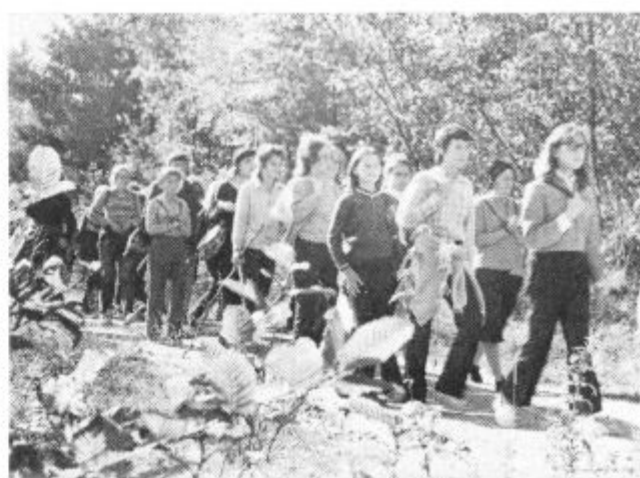
OB MEJNIKIH REVOLUCIJE

Šoštanjka četa na pohodu

Na Graški gori — Gori jurišev se je pred občinskim praznikom zbrala naša mladina, ki je pred tem, skupaj z nekdanjimi borci, obiskala mejnike revolucije

Mladina je na Graški gori pripravila kulturni spored • Prislunili so besedam člana predsedstva občinskega združenja ZB-NOV MARTINA TOVORNIKA • Po končanem zborovanju na Gori jurišev so se mladi napotili v dolino

NA ROB TEDNA OTROKA - NA ROB TEDNA OTROKA - NA ROB TEDNA OTROKA

ODDIH MED POČITNICAMI

Med mnogimi nalogami, ki jih občinska zveza prijateljev mladine izvaja od ustanovitve leta 1964, je rekreacija otrok tista oblika dela, ki je za otroke najbolj prijetna in katere posledica je zdravstvena okrepitev in duševna sprostitvev otrok. In to je tudi namen vsake rekreacije.

Ce bi vprašali naše otroke, kaj jim počitnice pomenijo, bi dobili različne odgovore. Mnogim pomenijo počitnice dolgotrajno in večkrat dolgočasno brezdelje, drugim pomenijo brezdelno zabavo, ki jo le tu in tam zagreni misel na šolo ali celo popravi izpit, mnogim otrokom pa so počitnice čas trdega dela in pravega garanja. V zadnjo skupino spada večina naših kmečkih otrok.

Pri našem delu se vedno znova srečujemo predvsem z dvema stališčema staršev: prvo, da naj preživi »ubogi« otrok šolske počitnice čim bolj svobodno in brezdelno, drugo, da naj »lenuh«, ki je celo leto samo hlače trgal v šolskih klopih, vendar enkrat poprime za delo, da bo imel krvave žulje in da bo videl po čem je kruh.

Ceprav je prvo stališče po svoji zunanji podobi zelo humano, drugo pa skorajda kruto, bi se težko odločili, katero izmed obeh je za otoka škodljivejša.

Otrok, ki hodi v šolo ni zaradi tega nikakšen »revček«, ki ga moramo zato v počitnicah razvajati, da bo jeseni lahko zdržal novo »torturo«! Vsak človek mora nekaj delati, če hoče ostati živ in zdrav in delo je naša prirodna potreba. Sploh pa ni najbolj srecen tisti otrok, ki mu je od same svobode v počitnicah dolgčas in ne doživi nič takega, česar bi se bilo vredno med šolskim letom spominjati!

Po drugi strani pa šola s svojimi programi in rednim delom otroka med šolskim letom temeljito zaposli in kdor v tem času izpolnjuje svoje dolžnosti v redu, nikakor ni lenuh, ki bi ga morali šele v počitnicah temeljito zaposliti.

Zato moramo starši otroke počitnice pravilno planirati:

— določimo čas, ko bo otrok letoval v družbi svojih vrstnikov v koloniji ali pa z nami na morju ali v planinah, ali pa pri sorodnikih;

— in čas, ki ga bo otrok prebil doma in bo razdeljen na igro, kopanje, izlete pa tudi za vsakodnevno pomoč v hiši ali gospodarstvu, pri obnavljanju snovi iz preteklega leta in »duševni hrani«, branju knjig, revij, časopisov in podobno.

Dveh resnic pa ne moremo nikoli zanikati:

— da starši ne moremo v nobenem primeru opravičiti zanemarjanja svojega otroka v počitnicah;

— in da ne more nihče in nič na svetu v celoti nadomestiti otroku toplote in ljubezni družine, ki je pogoj za uspešen razvoj otrokovega čustvovanja in značaja, in ki se lahko prav

v počitnicah med starši in otroki znova utrdi in razvije.

Od leta 1964 dalje je občinska zveza prijateljev mladine organizirala letovanje ob morju za 2145 otrok iz naše občine. Reforma je za tri leta letovanje otrok zavrila, zadnji dve leti pa se število prijavljenih otrok veča, tako da smo letos le težko uspeli dobiti prosta mesta v počitniških bazah drugih slovenskih občin. Razveseljivo je dejstvo, da se starši vedno bolj zavedajo koristnih posledic letovanja za otroke, razveseljivo pa je tudi, da zaradi odločne finančne pomoči obč. sindikalnega sveta in večine delovnih organizacij v občini, od katerih prevzema največje breme rudnik lignita, lahko plačujejo starši ceno letovanja po lestvici, ki upošteva socialno stanje v posameznih družinah.

Žal nimamo svoje lastne počitniške baze in moramo tako večasih sprejeti tudi pogoje, ki za nas niso najbolj ugodni. Velik problem predstavlja tudi nenehno naraščanje cen zaradi vedno večjih taks v obalnih občinah, ki počasi in zagotovo spodrivajo z morja otroška letovišča, kajti otroci zanje niso najbolj zainteresirani »turisti«.

Dve leti zapovrstjo je občinska zveza prijateljev mladine organizirala v sodelovanju s taborniškim odredom »Pusti grad« iz Soštanja zelo uspelo in ceno obliko dnevnega letovanja za otroke. Skozi tabor je šlo v teh dveh letih kar 3011 otrok. Žal, letos te priljubljene in mnogostransko koristne akcije nismo mogli izvesti, ker so nam nekatere delovne organizacije odklonile pomoč za kritje minimalnih režijskih stroškov.

Povsod, kjerkoli poleti zberemo otroke, izkoristimo čas in priliko, da naučimo otroke plavati. V posebnih plavalnih tečajih, ki smo jih tri leta organizirali v soštanjskem bazenu, je splavalo 256 otrok, nad 1000 otrok pa se je naučilo pla-

vati v plavalni šoli v sklopu letovanja ob morju in na dnevnem taborenju v Soštanju.

Poskrbeli smo tudi za razvoj smučarskega športa med zimskimi počitnicami. Organizirali smo leto za leto smučarske tečaje v dolini in v planinskih domovih. Ob. ZTK nam je pri tem vedno pomagala s strokovnim osebjem. V organizaciji občinske zveze prijateljev mladine je doslej opravilo smučarske tečaje 1277 otrok. Lani pa je smučarske tečaje že organizirala delovna in sposobna Komisija za smučanje pri Ob. ZTK Velenje.

Občinska zveza prijateljev mladine je za razvoj smučarskega športa v občini opremila s 55 posteljami šolo v Belih vodah in z 20 posteljami šolo v Plešivcu. Zbrali smo denar in nabavili prvo smučarsko vlečnico v občini in jo predali v upravljanje izredno skrbni krajevni skupnosti v Belih vodah. Da bi pomagali staršem pri nabavi »dragocene« smučarske opreme, smo organizirali že več sejmov za zamenjavo in preprodajo rabljene smučarske opreme. Te sejme moramo v občini razširiti in utrditi, sicer bo ta lep in zdrav zimski šport postal šport posameznikov, ki bodo lahko dohajali visoke cene smučarske opreme.

Ob koncu se v imenu občinske zveze prijateljev mladine zahvaljujem vsem tovarišicam in tovarišem, ki v letnih in zimskih počitnicah brezplačno ali za simbolično nagrado žrtvujejo svoj prosti čas za odgovorno delo z otroki.

Zahvaljujem se tudi občinskemu sindikalnemu svetu, delovnim organizacijam, skupščini občine in svetu za varstvo otrok za dolgoletno finančno pomoč pri organizaciji rekreativne dejavnosti naše zveze, s katero **DEJANSKO POMAGAJO ZMANJŠEVATI SOCIALNE RAZLIKE V DRUŽINAH Z OTROKI. O ČEMER SICER MNOGO PIŠEMO IN GOVORIMO, A MNOGOKRAT NA TO POZABIMO TAKRAT, KO DOLOČAMO SREDSTVA, KI OMOGOČAJO VSEM NAŠIM OTROKOM VSAJ PRIBLIŽNO ENAKO ŽIVLJENJE!**

Za ZPM občine Velenje
Elfrida Ambrožič

Mala šola - most med igro in delom

Vstop v šolo pomeni za vsakega otroka pomembno življenjsko prelomnico, ki jo nekateri prvošolčki premagajo korajžno in brez vsakih težav, drugi pa se tako težko ločijo od svojih mamic, da doživljajo hude čustvene pretrese, ki jih spremlja ne le jok, temveč lahko še bruhanje, vročina in drugi bolezenski pojavi. Izkušnje kažejo, da praviloma nimajo težav pri vključevanju v šolo otroci, ki so bili leto in več v vrtcu in otroci, ki so živeli v okolju, kjer so jih pravilno pripravljali za vstop v šolo. Poleg tega ti otroci dosegajo tudi boljše učne uspehe.

Ker je pri nas razmeroma malo predšolskih otrok vključenih v vrtce, skušamo to pomanjkljivost po vsej Sloveniji odpravljati z malimi šolami, ki so že pokazale dobre rezultate. Žal v 70 urah, kolikor pri nas traja mala šola, ni mogoče nadomestiti vsega tistega za kar je bil otrok pripravljen v šestih ali sedmih letih v predšolskem obdobju in ga torej v tem času ni mogoče toliko razviti, da bi bil vsak otrok, ki je obiskoval malo šolo, zrel za vstop v šolo. Tudi pri nas je namreč že nekaj let znano, da najprimernejšega časa za vstop v šolo ni mogoče določiti z življenjsko starostjo, čeprav je to mnenje med ljudmi še vedno precej zakoreninjeno. Zato tudi daje zakon o osnovni šoli možnost strokovnim komisijam, da o šolski zrelosti odločajo in v šolo sprejemajo otroke, ki se hitreje razvijajo, eno leto prej; tistim pa, ki se iz zdravstvenih ali drugih razlogov počasneje razvijajo, vstop v šolo odložijo za eno leto.

Za vsakega otroka pomeni vstop v šolo nove dolžnosti, omejitve svobode, zaostren delovni režim, v veliki meri novo skupino tovarišev, ki so zbrani v razredu, novo, višjo avtoriteto v osebi učitelja. Zahteve, ki

so pri nas postavljene pred otroka 1. razreda, niso majhne, saj se mora v enem letu naučiti brati in pisati velike in male tiskane in pisane črke; uporabljati osnovne računske operacije v obsegu do 20 in jih uporabljati pri reševanju enostavnih praktičnih problemov. Poleg tega mora otrok 1. razreda pridobiti osnovne orientacije v najbližji okolici ter obvladati nekatere elementarne kulturne in higienске navade.

Izkušnje so pokazale, da je tem zahtevam brez večjih težav kos le normalno telesno in duševno razvit 7-letni otrok, ki:

— ima veselje do učenja, pisanja, do pridobivanja znanja;

— ima do sveta že realističen odnos in zmore pri razmišljanju in sklepanju določene zakonitosti že upoštevati. Šolsko zrel otrok mora razlikovati resničnost od fantazije;

— je vztrajen in pozoren. Otrokova vztrajnost se kaže že pri igri. Tisti otrok, ki je ure vzdržal pri sestavljanju »Lego kock« ali pri drugih igrah, bo dovolj vztrajen tudi v šoli;

— se zmore vključiti v skupinski način dela, zato mora biti sposoben poslušati in se ravnati po skupinskih navodilih. Pri vključevanju v skupinsko delo imajo težave predvsem otroci, ki niso obiskovali vrtca. Nekateri teh otrok so bili doma navajeni, da so bili v središču pozornosti, da so starši večinoma ugodili njihovim zahtevam in se tako niso navadili, da je treba upoštevati tudi druge. Tak otrok v šoli nenehno zahteva tovarišico, vse skozi želi vzbujati pozornost in lahko kljub svojim dobrim sposobnostim ovira delo v razredu in ne dosega pričakovanih uspehov. V skupinsko delo se zelo težko vključijo tudi otroci, ki so plašni, zavrti, ki so v

predšolskem obdobju premalo prihajali v stik z drugimi otroci;

— je toliko samostojen, da se lahko loči od doma;

— ima toliko razvit govor, da razume govor odraslih, ki se nanaša na bližje in razumljive dogodke in se je pripravljen v razumljivem govoru tudi pogovarjati.

Ker so zahteve šole že predpisane z učnim načrtom in se torej ne prilagajajo posebnostim posameznih otrok, moramo torej otroka prilagoditi zahtevam 1. razreda. To pa dosežemo s tem, da v šolo otroka takrat, ko doseže ustrezno šolsko zrelost; prehod med brezskrbnim predšolskim obdobjem, ki je poln igre in med šolo, ki zahteva vedno več učenja, pa olajšamo z malimi šolami.

Razveseljiva je ugotovitev, da so v naši občini bili zajeti vsi šolski novinci v malo šolo in da v zadnjih dveh letih praktično ni bilo primera, da bi kak otrok iz neopravičenih razlogov iz male šole izostal. Težave, s katerimi se srečujemo, so predvsem materialne narave, tj. prostor in denar. Pričakujemo, da bo s III. osnovno šolo problem prostora začasno rešen, medtem ko ostane odprto še vprašanje financiranja malih šol. Preteklo šolsko leto je temeljna izobraževalna skupnost prispevala za male šole 30 tisoč din, kar pa za 580 otrok ne zadostuje. Tako so morali starši plačati po 60 din za otroka, kar je za mnoge družine že velik izdatek. Nujno je, da najdemo potrebna sredstva, zlasti še, če se pridružimo težnjam in poskusom drugod po Sloveniji, da te male šole preresejo v celoletne male šole oziroma da se v letu 1975 male šole preoblikujejo v prvo leto obveznega osnovnega šolanja.

prof. Milka Sinkovec
psiholog

Šola za starše — pomoč staršem pri vzgoji otrok

Vzgoja otrok je problem, ki bi ga naj tudi pri nas skrbno proučevali in uspešno reševali.

Otroka je treba vzgajati že od zibelke, kar mnogi starši ne znajo in prav zaradi tega je potrebno usmerjanje z razgovori in predavanji, ki se pa lahko organizirajo tudi v obliki »šol za starše«.

Pri razviti dejavnosti te vrste se morajo nujno angažirati razne institucije. Tako naj bi dispanzerji za žene organizirali posvetovalna predavanja za tiste starše, ki pričakujejo otroka ali pa že imajo otroka starega do dveh let.

Vzgojno varstvene ustanove naj bi pripravile programe predavanj za starše, ki imajo otroke stare od dveh do šest let. Tu se problematika bistveno menja in pomoč staršem pri vzgoji je še nujnejša. Osnovne šole naj bi organizirale šole za starše, ki imajo svoje otroke v mali šoli ali pa v nižjih in višjih razredih osnovnih šol. Otroci ima v vsakem razredu specifične probleme, s katerimi se morajo spoprijeti tudi starši.

Od prvega »ne«, ki zaskrblja starše že v drugem letu starosti otroka do pubertete in

njenih problemov v kasnejših letih, tja do mladostnikove zadrege in krize, naj bi bili starši prvi, ki bi bili v stanju otroka pravilno in tovariško usmerjati.

V naši občini se s problemi šol za starše in vzgojnimi predavanji ukvarjajo vzgojno varstvene institucije in osnovne šole. Vendar v organizaciji sistema teh šol nismo mnogo napredovali. Delavska univerza je sama, pozneje pa na iniciativo društva prijateljev mladine, v zadnjih letih organizirala 35 šol za starše v Smartnem ob Paki, Velenju in Soštanju. V ne-

katerih drugih krajih v občini pa je priredila posamezna vzgojna predavanja.

Napori vseh omenjenih institucij za vzgojo staršev so sicer pohvalni, vendar pa mislimo, da bi bilo nujno na področju vzgoje staršev več sistema in skupnih naporov. Se naprej naj bi varstvene ustanove in šole razvijale to vrsto vzgoje in delavska univerza naj bi našla še novih načinov pri organizaciji vzgoje staršev. V nekaterih krajih so šole za starše organizirali pri hišnih svetih v večjih stanovanjskih hišah, kjer se je razvila po

krajšem predavanju živahna diskusija o vzgoji otrok. Mogoče bi tak način vzgoje staršev bil tudi primeren za Velenje in Soštanj, kjer imamo stolpnice in večje stanovanjske hiše z mnogo otrok.

Pri organizaciji teh šol je mnogo pripomoglo društvo prijateljev mladine in prepričani smo, da bo ta organizacija tudi v bodoče delovala na tem področju.

Več šol za starše, manj konfliktov med starši in mladino!

Vlado Valenčak

NA ROB TEDNA OTROKA - NA ROB TEDNA OTROKA - NA ROB TEDNA OTROKA

MANJKA DENARJA

Vstop v šolo pomeni za mnoge starše konec problemov za varstvo njihovega otroka. Oddahnejo si, starši in prenapolnjena varstvena ustanova. Otrok, ki je bil pred nekaj meseci še premajhen, postane naenkrat dovolj velik, da skrbi sam zase.

Tako seveda ne mislijo vsi starši, lahko pa rečemo, da večina. Vendar velja, da najmanj do 12 let potrebujejo otroci varstvo in pomoč pri učenju.

V družinah, kjer mati ni zaposlena, se ta lahko posveti otroku, vendar mu pogosto ne zna in ne more pomagati pri učenju.

Tam, kjer je mati zaposlena, si z očetom podajata otroka iz izmene v izmeno. Zaposlena mati pa le malokdaj najde čas, da pomaga šolarju, ko jo ta prosi, naj mu razloži, česar sam ni razumel.

Ko je doma oče, je še slabše, kajti očetje vse preradi sedejo, prebirajo časopis in neradi dovolijo, da jih pri tem kdo moti. Prav vesel so, ko otrok zapusti stanovanje, pri tem pa največkrat pozabijo povprašati, če je opravil vse za šolo.

Skratka, naš šolar ima pogosto v starših prav malo

opore. Rezultat tega je velik osip, ki postaja vse bolj zaskrbljujoč.

To ni problem le na šolah velenjske občine, temveč ga je čutili povsod. Res pa je, da ga drugod resneje odpravljajo kot pri nas.

Pri šolah ustanavljajo varstvene oddelke, v katerih šolarji opravijo najnujnejše za šolo, se učijo in po končanem učenju razvedrijo. Tak oddelki potrebuje, poleg prostora za učenje, tudi prostor za igro. Za vsak razred ali vsaj dva, bi moral biti po en varstveni oddelki Tako imajo ponekod in starši takih šolarjev so potem brez skrbi za njihov šolski uspeh in se jim na delovnem mestu ni treba vsak trenutek spraševati, kako je z njihovim otrokom.

V naši občini imamo en sam varstveni oddelki v šoli Gustava Šiliha, ki se bori z vsemi možnimi težavami.

Naj začnemo kar s finančnimi, kajti te so že kar nujne spremljevalke vseh oblik družbene pomoči. Za to leto še ne vedo, kje bodo dobili financiranja.

Temeljna izobraževalna skupnost pravi, da to ne spada pod njihovo streho, svet za dnevno varstvo otrok pa tudi ni predvidel sredstev v ta namen. Kakšen bo končni izid, še nihče ne ve.

Druga težava so prostori. Za sedaj je bilo mogoče najti en sam prostor, ki lahko sprejme največ 20

otrok. V njem se pripravljajo za šolo otroci od 1. do 5. razreda. Ob tem pa nujno rastejo novi problemi. Otrok iz prvega razreda je počasnejši od tistega iz tretjega ali petega razreda, potrebuje več časa, pomoči in miru. Ker ni prostora za razvedrilo po končanem šolskem delu, morajo tisti, ki so že končali, kar se da mirno počakati na »počasneže«. To pa otroke odbija in ne želijo hoditi v varstvo. Ker dobi šola sredstva le za enega vzgojitelja, pouk pa je in bo tudi po preselitvi dela otrok na novo osnovno šolo ostal na nižji stopnji dvoizmenski, lahko hodijo otroci v varstvo le vsak drugi teden, kar vsekakor ni v posebno pomoč staršem, ki delajo v več izmenah.

Šola bi bila ob sprostivni, ki jo bo prinesla nova šola, pripravljena odpreti več oddelkov. Tu pa smo spet pri denarju, ki ga ni niti za najnujnejše, kar je sedaj.

Vse to je videti kot začaran krog, ki pa ni nerazrešljiv. Prav gotovo bi moral biti ta problem rešen prej v taki občini, kot je naša, kakor pa tam, kjer so z denarjem dosti bolj na tesnem.

Vsaka šola mora imeti najmanj štiri varstvene oddelke, kajti ob tolikem številu zaposlenih mater je potreba in ne muha šolnikov ali staršev, ki vidijo v takem varstvu zagotovilo za boljši uspeh njihovega šolarja.

Postati moramo bolj skrbni do mladega rodu in se prenehati veseliti nad odstotki, ki so sicer nekoliko višji od tistih, ki jih imajo v sosednji občini, ko pa vemo, da je vse skupaj še vedno premalo. M. C.

ZOBOZDRAVSTVENO VARSTVO OTROK

Zdravljenje in preprečevanje zobnih in ustnih bolezni je pomemben za splošno ljudsko zdravje in tudi za splošno ljudsko blaginjo. S sistematično oskrbo je treba začeti že zelo zgodaj. Vso skrb in nego je treba posvetiti našim najmlajšim in njihovi mlečni denticiji, predvsem zaradi tega, da bo ta stalno potekala normalno in pravilno. Zdravje zob in sploh zdravje naših otrok mora biti najvišji cilj. Naša bodočnost je namreč v mladini, ki naj zdrava, odporna in srečna vstopi v življenje in delo.

Zobozdravstvena služba žal ugotavlja, da se karies (zobna gniloba) s porastom civilizacije in standarda, z drugačnim, manj naravnim načinom prehrane in življenja, nenehno veča. Nekateri avtorji govorijo o vdoru kariesa v civilizirani narod. Stalno naraščanje uporabe ogljikovih hidratov (kruh, krompir, testenine, močnate jedi, sladkarije itd.) v naši prehrani je eden od osnovnih razlogov za razdejanje v marsikaterih ustih, žal tudi mladih. Druga nevarnost je v di trdo, malo kruha, pa še tisti je bil grobo zrnat. Tak način prehrane je bil pogojen z dobrim fi-

prilagojenosti in prepečenosti zobnih in ustnih bolezni je pomemben za splošno ljudsko zdravje in tudi za splošno ljudsko blaginjo. S sistematično oskrbo je treba začeti že zelo zgodaj. Vso skrb in nego je treba posvetiti našim najmlajšim in njihovi mlečni denticiji, predvsem zaradi tega, da bo ta stalno potekala normalno in pravilno. Zdravje zob in sploh zdravje naših otrok mora biti najvišji cilj. Naša bodočnost je namreč v mladini, ki naj zdrava, odporna in srečna vstopi v življenje in delo.

vlaknasto sestavo pospešujejo čiščenje.

V prihodnjih desetletjih bo razvoj kariesa gotovo še večji in hitrejši. Temu se moramo kolektivno upreti na vseh področjih. Sodelovati morajo družbeni in kulturno-prosvetni delavci s preventivnimi stremiljenji in zobozdravstveno prosveto. Sodelovati morajo predvsem tudi starši s stalnim vzpodbujanjem in vzorom v ustni higieni in stalnim zahanjanjem k zobozdravniku.

Se vedno nekateri starši strašijo neobgljene otroke z zobozdravniško ordinacijo. Jasno je, da se tako preplašeni otroci boje prestopiti prag ordinacije ter jih morejo starši čisto sili pripravljati na zdravljenje, pa tudi terapevti pogostokrat z nejevoljo sprejmejo paciente. Takšna neprimerna psihološka priprava ima daljnosežne posledice celo v zrelih letih. Zobozdravstvena mreža se nenehno širi. Proti zastrašujočemu porastu karioznosti se bo najbolje uprlo s široko organizirano preventivno službo, ki bo prerasla v najidealnejšo varstveno obliko.

ŠOLSKA ZOBNA AMBULANTA
Savinjsko-Saleškega ZD Velenje

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

razpisuje

1. krojno šivalni tečaj, ki ga organizira v sodelovanju z »BAGAT«

Tečaj bo v delavski univerzi Velenje in sicer: — začetni tečaj (traja 70 ur, tečajnina znaša 300 din)

— nadaljevalni tečaj (traja 60 ur, tečajnina znaša 300 din)

— tečaj strojnega vezenja (traja 40 ur, tečajnina znaša 400 din)

2. podaljšuje vpis v — začetni tečaj nemškega jezika

— začetni tečaj italijanskega jezika

Prijave sprejemamo vsak dan, razen sobote, od 8. do 12. ure, ob ponedeljkih in sredo pa še od 15.30 do 18. ure. do 22. oktobra 1971.

DRUŠTVO STROJEPISCEV IN STENOGRAFOV Celje

sprejema prijave za strojepisni in stenografski tečaj.

Prijave naslovite na: Društvo strojepiscev in stenografov Celje, Vodnikov 10, ali na naslov — Ana Rotovnik, Aškerčeva 11, Šoštanj.

Vsa pojasnila dobite tudi v dopoldanskem času po telefonu 85-030 (interna 162), »Gorenje« TGO Velenje.

Kaj pa predšolski otroci, ki niso zajeti v organizirano varstvo?

Ugotavljamo, da je bilo na področju otroškega varstva doslej veliko storjenega, glede na velike in vedno večje potrebe pa je število otrok v vzgojno-varstvenih zavodih v občini, še vedno premajhno.

V tednu otroka, smo se spet vprašali, kaj bi lahko naredili v prid otrok. Geslo letošnjega tedna otrok »USTVARIMO BOLJŠE POGOJE ZA RAZVOJ VSEH OTROK« nas posebej usmerja k predšolskemu otroku saj je znano, da so naše vzgojno-varstvene ustanove prezasedene in da so mnogi starši v stiski, ker ne vedo kam z otrokom, ki je potreben varstva in vzgoje.

V zadnjih letih dokazujejo znanstvene raziskave, da je vzgoja v predšolskem obdobju bolj pomembna za skladen razvoj otroka, kot smo to kdajkoli prej mislili. TISTEGA, KAR V TEM ČASU ZAMUDIMO, NE MOREMO NIKOLI VEČ NADOMESTITI!

Skromne izkušnje, ki jih imamo odkar organiziramo »male šole« nam to spoznanje potrjujejo, saj tovarišice učiteljice prvih razredov opažajo, da prihajajo otroci v šolo bolj pripravljeni, bolj razviti in zreli. In vendar je čas »male šole« tako kratek!

Kot v večini slovenskih občin sprejemamo pri nas v vzgojno-varstvene ustanove predvsem otroke obojestransko zaposlenih staršev. Ti otroci preživijo dnevno tudi do 10 ur v varstvu vzgojiteljice, ki se trudijo, da bi jim v tem času nadomestile dom, po predpisanih programih pa s svojim vzgojnim delom poskrbijo za duševni in telesni razvoj otrok, ki so jim zaupani.

KJE PA SO VSI OSTALI PREDŠOLSKI OTROCI, ki imajo sicer mamico doma, a bi bilo tudi zanje v tem obdobju nujno programirano vzgojno delo?

Spoznaje, da večina naših otrok še dolgo ne

bo tako srečna, da bi bila vključena v vsakodnevno organizirano varstvo, saj bi morali imeti za to »vrtec« kar na vsakem gričku, nas sili k razmišljanju, kako najti »skrite rezerve« in kako pritegniti te otroke vsaj občasno k nekaterim oblikam dela s predšolskimi otroki.

Tožimo, da nimamo prostorov, a imamo toliko lepih igralnic, polnih igrač in druge otroške opreme, ki so vse popoldne nezasedene! S koliko otroki bi lahko vsaj po nekaj ur na dan redno vzgojno delali, pa če že ne vsak dan, pa vsaj dvakrat ali trikrat na teden!

Prostori torej so, kaj pa vzgojiteljice? Teh je seveda za tako razširjeno dejavnost vzgojne ustanove veliko premalo. Mislim, da tudi ta problem ni nerešljiv. Zakon o otroškem varstvu dovoljuje s svojim 44. členom pritegovanje laičnih moči za delo s predšolskimi otroki. S premošljeno in smiselno

razporeditvijo bi lahko razbremenili naše vzgojiteljice pri dopoldanskem delu tako, da bi nekatere lahko delale s predšolskimi otroki v popoldanskem času.

Preostane nam še skrb za denar. Starši so že pri organizaciji malih šol pokazali da želijo svojemu otroku pomagati pred vstopom v šolo in da cenijo delo tovarišic, ki jih na to pripravljajo. Starši so tisti, ki naj tudi sedaj dokončno odločijo, ALI NAJ NJIHOV OTROK OBISKUJE VZGOJNO-VARSTVENI ZAVOD SAMO ZARADI VZGOJE in starši bodo povedali, če so za to vzgojo prapravljeni tudi nekaj žrtvovati. Otrokom iz socialno šibkejših družin pa bi delne stroške kril Svet za varstvo otrok, tako kot doslej redno vpisanim. Pogovoriti bi se morali tudi s Temeljno izobraževalno skupnostjo, ki skrbi za osebnostne dohodke vzgojnega osebja, da bi vsaj na nekatere večje oddelke priznala po dve

vzgojiteljici in bi tako s skupno pomočjo ti novi oddelki kaj kmalu zaživeli.

V primeru, da bi ta način dela s predšolskimi otroci ne bil izvedljiv, pa bomo morali razmisliti, kako bi čim več predšolskih otrok vključili v različne vzgojne dejavnosti kot so: pravilne ure, »glasbeni vrtec«, likovni in ritmični krožek ali jezikovni krožek in podobno. Pripraviti bomo morali program in ugotoviti, kakšni so kadrovske, prostorske, materialne in drugi pogoji za te oblike dela z otroki in kakšne pogoje bomo morali še ustvariti.

Nimamo še dovolj možnosti za vzgojno delo z vsemi predšolskimi otroki in jih še dolgo ne bomo imeli, a bolj bomo morali izkoristiti že dane možnosti in mislim, da nismo tako revni, da tega z združenimi močmi, razumevanjem in voljo ne bi zmogli!

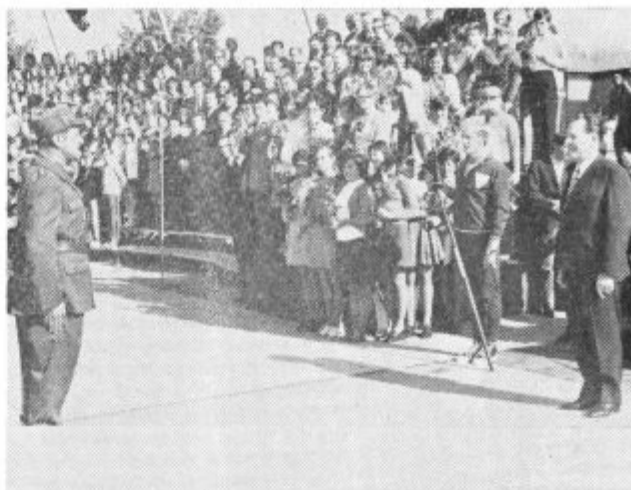
E. AMBROŽIČ

OSREDNJA PROSLAVA NA TITOVEM TRGU

P
R
A
Z
N
I
Č
N
E
B
A
Z
G
L
E
D
N
I
C
E

Gosti na osrednji proslavi. Zborovalci so toplo pozdravili delegaciji občin iz Vrnjačke Banje in Subotice

Raport predsedniku občine, Nestlu Zganku

Predsednik občine Velenje Nestl Zgank je pregledal enote partizanskega Šaleškega bataljona, civilne zaštite in društvene dejavnosti

Generalni direktor tovarne gospodinske opreme Gorenje Ivan Atelšek je izročil ključ za avtociстерno, ki jo je podjetje poklonilo prizadevnemu prostovoljnemu gasilskemu društvu Velenje

Bojna zastava Šaleškemu partizanskemu bataljonu

Veličastni spomenik narodnoosvobodilnemu boju in socialistični revoluciji

Po osrednji svečanosti so zborovalci odšli na tovariško srečanje